

РЕШЕНИЕ

№ 610

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-A, в закрито заседание на
единадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Жаклин Комитова

Членове: Мария Бойчева
Румяна Спасова

като разгледа докладваното от Жаклин Комитова Въззивно гражданско дело
№ 20211100512382 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ.435 АЛ.2 ВР. ЧЛ.437 ОТ ГПК.

Образувано е по жалба на **П. И.К.**, съдебен адрес: гр.София жк. „****“, бл. *, вх. „Д“, ***, ап.*, **против ОТКАЗА на ЧСИ Г.К., с рег. № 924, с район на действие СГС по изп. дело № 20219240400201** да бъде вдигнат наложения запор върху банкова сметка на длъжника.

Твърди се в жалбата, че жалбоподателят е регистриран като земеделски стопанин от 29.08.2017 г. като от предоставената регистрационна карта е видно, че не е прекъсвал земеделската си дейност. На 15.03.2021 г. му е бил наложен запор на банкова сметка IBAN № ***** в банка „ДСК“ АД, по която му се превеждат субсидии от ДФЗ за поддържане на стопанството му съгласно изискванията на ЕС. Запорът е наложен по и.д. № 2021*40400201 на ЧСИ Г.К. рег. № 924, образувано по молба на „Б.И.Г.“ ЕООД. С Определение №20086860 от 05.04.2021 по гр. Дело № 19073/2021 г. това изпълнително дело е спряно. С молба вх. № 6741/ 13.08.2021 г. до ЧСИ К. жалбоподателят е поискал да бъде свален запора по упоменатата сметка за преводи от ДФЗ, като към същата е приложил регистрационна карта за земеделски стопанин и извлечение от банковата си сметка. На 31.08.2021 г. е получил имейл от ЧСИ Г.К., че молбата не е уважена без да бъдат посочени мотиви за отказа. От приложеното банково извлечение предоставено и на ЧСИ Г.К. е видно, че жалбоподателят получава преводи от ДФЗ а също и възстановени парични вземания от ЧСИ М.Б. и ЧСИ М.К. поради несеквестрируемост. Поради това

счита, че отказът на ЧСИ К. да уважи молбата му е незаконосъобразен. Съгласно чл. 444 т. 8 ГПК предвидените в друг закон вещи и вземания не подлежат на принудително изпълнение. Предвид регламент на ЕС 1360/2013 г. финансовата помощ от ЕС за земеделски стопани финансирани от европейския земеделски фонд за развитие на селските райони не се предоставя целево от Държавния Бюджет, а от ЕС, но въпреки това се подчинява на същия режим. Като бенефициент жалбоподателят е земеделския стопанин, а ДФЗ е разплащателна агенция и след като съответните средства са целево предоставени, то те са обект на специален режим и са несеквестрируеми.

По делото е депозирано възражение от страна на вискателя - „Б.И.Г. 1“ ЕООД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление - гр. София, район Красно село, ул. „****, представлявано от управителя Д.М.Д., който счита жалбата за неоснователна и излага съображения в тази насока.**

На основание чл.436, ал.3 от ГПК частният съдебен изпълнител мотивира обжалваното действие. Според същия жалбата следва да се остави без уважение, тъй като не са нарушени законовите разпоредби.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и материалите по изпълнителното дело, намира за установено следното:

Молбата е процесуално допустима - подадена е от участник в изпълнителния процес в качеството му на длъжник, по реда и в срока по чл.436, ал.1 от ГПК срещу подлежащо на атакуване по силата на чл.435, ал.2 т.2 от ГПК действие на ЧСИ.

Преценявайки основателността на жалбата, Софийски градски съд взе предвид следното:

Изпълнително дело № 20219240400201 е образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден на 24.01.2017 г. от СРС на основание Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК по гр.д. № 58544 от 2016 г. на СРС, 54 с-в, по силата която П. И.К., ЕГН ***** е осъден да заплати парично задължение в полза на „Б.*****“ ЕООД, ЕИК 203779060.

Със запорни съобщения под. изх. № 2897/15.03.2021 г., изх. № 2898/15.03.2021 г. и изх. № 2899/15.03.2021 г. са наложени запови върху вземанията на длъжника П. И.К., ЕГН ***** по открити банкови сметки в „Уникредит Булбанк“ АД, „Банка ДСК“ АД и „Централна Кооперативна Банка“ АД.

Длъжникът П. И.К. с молба под вх. № 06632/10.08.2021 г. до ЧСИ Г.К. е поискал да бъдат изпратени съобщения до банките, където има наложен запов на вземанията от ЧСИ Г.К., за да може да получава по негово волеизявление несеквестрируеми суми от Държавен фонд „З.“.

С Разпореждане от 26.08.2021 г. съдебният изпълнител е оставил без уважение молбата на длъжника за вдигане на запов по отношение на суми, постъпващи от Държавен фонд „З.“ по вземания на длъжника по открити банкови сметки.

Видно от данните по изпълнителното производство заедно с молбата си до ЧСИ от 26.08.2021 г. длъжникът е представил доказателства, че от 29.08.2017 г. е регистриран като земеделски стопанин, приложил е регистрационна карта за земеделски стопанин и извлечение от банковата си

сметка, където изрично са посочени суми, получени от Държавен фонд „З.“.

Съгласно чл. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) са уредени различни форми на финансово подпомагане: държавното подпомагане (чл. 1, т. 1); прилагане на схеми за директни плащания в съответствие с Общата селскостопанска политика на ЕС (чл. 1, т. 6); прилагането на мерките от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., както и на мерките и подмерките от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. по [чл. 21, параграф 1, букви "а" и "б", чл. 28, 29, 30, 31, 33 и 34 от Регламент \(ЕС\) № 1305/2013](#) на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и за отмяна на [Регламент \(ЕО\) № 1698/2005](#) на Съвета (ОВ, L 347/487 от 20 декември 2013 г.), наричан по-нататък "[Регламент \(ЕС\) № 1305/2013](#)", доколкото в този закон не е предвидено друго за Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г.; (чл.1,т.7), т.е. средствата, които се субсидират земеделските производители включват както средства от държавния бюджет, така и от бюджета на ЕС.

В разпоредбата на чл. 444 от ГПК са посочени несеквестрируемите вещи и вземания на длъжника в изпълнителното производство. В правилата от т. 1 до т. 7 на чл. 444 ГПК е използван индивидуализиращ и описателен подход от страна на законодателя, който е конкретизирал различни вещи и вземания, които са несеквестрируеми. **В т. 8 от същата разпоредба е посочено, че несеквестрируеми са също така предвидените в друг закон вещи и вземания като неподлежащи на принудително изпълнение.** Поради това при разглеждане на процесната жалба следва да се установи какъв е правният режим на изплащаните като субсидии парични средства за подпомагане на земеделските производители.

Съгласно разпоредбата на чл. 17а ЗПЗП, отпуснатите от европейски фондове средства представляват публични финансови средства, като според чл. 17, ал. 4 от ЗПЗП вр. чл. 8 от Закона за публичните финанси (ЗПФ) администрирането и управлението им се извършва от бюджетни организации чрез сметки за средства от Европейския съюз. По силата на чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП ДФ „З.“ изпълнява функциите на разплащателна агенция, която оперира с финансовите средства, отпуснати от европейските фондове и води отделно счетоводство за всички разплащания съгласно законодателството на Европейския съюз - чл. 11а и чл. 17а, ал. 2 от ЗПЗП. Разпоредбата на чл. 141 от ЗПФ предвижда, че сметките за средства от Европейския съюз не се включват в държавния бюджет, в общинските бюджети и в останалите бюджети.

Посочената нормативна уредба налага извод, че ако са преведени по сметка на длъжника парични средства, които не са от държавния бюджет, те се изключват от приложното поле на чл. 79 от ЗДБРБ за 2020 г., тъй като имат публичен характер и са предоставени целево от бюджета на Европейския съюз. Поради това те са несеквестрируеми, така както и целево предоставяните средства от държавния бюджет.

Макар и в националното законодателство да липсва изрична разпоредба, предвиждаща несеквестрируемост на целево предоставените средства от Европейския съюз, такъв извод може да бъде направен от анализа, както на

националното, така и на общностното законодателство. От обхвата на принудителното изпълнение на публичната собственост и публичните финанси, в т.ч. национални и общностни бюджетни средства, се изключват тези средства, които имат целеви характер и служат за обслужване на обществен интерес. В този смисъл са разпоредбите на чл. 7, ал. 1 от ЗДС и чл. 7, ал. 2 от ЗОС. В чл. 520, ал. 1 и 2 от ГПК изрично е предвидено, че не се допуска изпълнение върху средствата по банковите сметки на общините и другите бюджетно субсидирани заведения, постъпили като субсидия от държавния бюджет, или върху средствата от Европейския съюз и по други международни програми и договори на общините. Такъв е и режимът на целево предоставяните средства от държавния бюджет на нефинансовите предприятия и чрез предоставени трансфери на общини за субсидии, компенсация и капиталови трансфери - чл. 96, ал. 1 ЗДБРБ за 2020 г. и чл. 99 ал. 1 от ЗДБРБ за 2021 г., които не могат да служат за обезпечения (тези два закона за държавния бюджет се явяват относими към настоящия случай с оглед датата на образуване на изпълнителното дело, като следва да се посочи, че този режим е последователно закрепен и във всички закони за държавния бюджет от 2015 г. до днес).

В общностното законодателство е предвидено, че европейските структурни и инвестиционни фондове допринасят за стратегията на ЕС за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж и финансират икономическото, социалното и териториалното сближаване на държавите членки, които избират тематични цели за планираното им изразходване. Разходите на Общността за целево финансиране на политики се изплащат на бенефициери посредством посредничеството на държавите-членки, а правото на ЕС възлага на Комисията на държавите членки задължението да проверяват дали средствата от бюджета на Общността се използват в съответствие с целта, за която са отпуснати - Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 2988/95 НА СЪВЕТА от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности.

В относимия към конкретния случай Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика изрично е указан общественият характер на целта на отпусканите директни плащания на дребни земеделски стопани, а именно - допринасяне пряко за жизнеспособността на селските райони. Съгласно чл. 27 от посочения Регламент помощта от ЕС следва да се изплаща на бенефициерите навреме, за да могат те да я използват ефективно, а в чл. 11 в раздел "Общи разпоредби" е предвидено плащанията на бенефициерите по предвиденото в регламента финансиране да се извършват в пълен размер. Граматическото и логическото тълкуване на разпоредбата на чл. 11 от Регламента води до извод, че по съдържание и цели тя е идентична с посочените по-горе разпоредби от националното законодателство. И в двата случая става дума за норми с императивен характер, установени в обществен интерес, като тази от общностното право по положителен начин овластява бенефициера да получи пълния размер на публичното целево финансиране, а тези на националното законодателство забраняват определено поведение - публичното целево финансиране да служи за обезпечение или върху него да се насочва принудително изпълнение. И в двата случая обаче е установен режим на

несеквестируемост. Приемане на друго тълкуване би означавало, че е налице възможност публични целеви финансови средства от бюджета на ЕС по програма за развитие на селските райони, които подпомагат земеделските производители да се използват за погасяване на частни дългове, което е недопустимо. В този смисъл е и Решение № 143/25.10.17 г. по гр. д. № 4666/16 г., III Г. О.

Изложеното обуславя извода, че средствата по банковата сметка на жалбоподателя, които имат за източник субсидии от ДФ "З." представляват несеквестируемо вземане на основание чл. 444, т. 8 ГПК във връзка с чл. 11 от Регламент /ЕС/ № 1306/2013. Овластен да ги получи в пълния им размер е единствено бенефициерът – земеделският производител. Налице е специален императивно установен режим, съгласно който те съставляват несеквестируеми вземания, макар че европейското и национално право не съдържат изрична разпоредба в този смисъл. Поради това жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена.

Неоснователни са доводите на ответника по жалба, че след като в сметката има суми от различни източници, няма как частично да се освободят само тези свързани с получени субсидии. Съгласно т. 13 от ТР № 2/26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК несеквестируеми са вземанията на длъжника по сметка в банка, когато по сметката постъпват само плащания по напълно несеквестируеми вземания или вземания по които не се допуска принудително изпълнение. Когато по сметката на длъжника наред с постъпленията от несеквестируеми вземания и вземания, по които не се допуска принудително изпълнение постъпват има плащания по други секвестируеми вземания, изпълнението върху наличността по такава сметка е недопустимо над общия размер на другите секвестируеми постъпления.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ действията на частен съдебен изпълнител Г.К., с рег. № 924, с район на действие СГС, по изп. дело № 20219240400201, изразяващи се в отказ да бъде вдигнат наложения заповест върху банкова сметка на длъжника **П. И.К.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр.София жк. „****“, бл. *, вх. „Д“, ***, ап.*, по отношение на суми, съставляващи плащания от ДЪРЖАВЕН ФОНД „З..

ОТМЕНЯ наложения заповест по банковата сметка на **П. И.К.**, ЕГН ***** - **IBAN № ******* в „БАНКА ДСК“ АД по отношение на извършени в полза на длъжника от страна на Държавен фонд “З. плащания, представляващи несеквестируема финансова помощ от ЕС за земеделски стопани финансирани от европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____